

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30

0 mm

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30

Mordet i Helvedshuset!

En ny Vise og Beretning om det gruelige Mord i det saa-
kalde Helvedshus i Odense, hvor en Son har begaaet den
grusomme Udaad at myrde sin kjedelige Moder ved at skyde
hende gjennem Hovedet; hvilken grusom Misgjerning Moder-
morderen har begaaet for at faae Penge til at reise til Amerika.

Med Vise til Melodien: „Raar mit Die er lukt“, og
Beretning om Politiets Keitelhed og Dumbed i denne Sag,
ved hvilken Lejlighed en aldeles uskydig og haederlig Mand, nær
var blevne bestyldt for Mordet.

I Comission hos Jul. Strandberg, Holmensgade 18, Stuen.
Trykt hos Ernst Lund, Skindergade 30.

V box 38: 1133

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50 60 70 80 90 200 10 20 30 40 50

0 mm

Mel. Maer mit Die er lukt.

Under Hjertet saa saet,
Har Han hvilet og fedt
Har Ham Moderen, saa Ham med Smerte;
I en moderlig Arm,
Bed den banskende Barm,
Han de første Kjærtagn jo læerte.

Bed Hans Bugge Hun sad
Og Hun sang og Hun bad,
Maar Han slumred' paa Sygeleiet,
Hun Ham læerte at gaae
Og at satte, forstaae,
Hvad i hende, som Moder Han eied.

Og Hun styred' hans Fjed
Og med Kjærlighed,
Hun i Barndommens Dage Ham skærmed,
Var en Leder saa tro,
Og med Tryghed og Mo,
Saae Han Farer og Nød som sig nærmest!

Og hvad gab Han som Bon,
Dette Barn, denne Son,
Var der Kjærlighed skabt i hans Hjerte?
Men hver moderlig Savn,
Som kan nævnes af Navn,
Ham taknemmelig Kjærlighed læerte?

Af, — det lært Han ei har;
Hvad i Hjertet Han var
Var en Blodsynd, — ja Leben den gruer,
For at nævne hans Synd,
Gjennem Helvedes Dynd,
Vinker Straffen i evige Luer!

Ta selve Blodets Nøst,
Gi sin Stemme har løst,
Og saa fræk, gjennem Moderens Hjerte,
Gaaer det drabende Skud,
Pusler Livslyset ud,
Paa den Sjæl, som Ham Kjærlighed læerte.

Dog, den Frække ej gaaer,
Fri for Straffen, — snart staer
Han for Dommen og stedet i Nøden!
Gud! Lys op i hans Sjæl!
Thi hver Synders Bel,
Du dog vil, — selv paa Tærsklen til Døden!

Beretning.

Som bekjendt har det gruelige Mord i det saakaldte „Helsvedshuset“, i Odense i lang Tid sat Gemysterne i Bevægelse! Strax da Mordet blev begaact valte det en yderligere Opmerksomhed derved at en i Odense bekjendt hederlig Mand blev mistænkt for Mordet — en Mistanke som misbilligedes af Alle, da den kun funde opslaae i en svag Hjerne. Efter en temmelig lang Tids Forlob er det nu forst lykkes at opdage Morderen, der har viist sig at være — den Myrdededes Son. Gaaden om hvem der stjod Konen i Helsvedhuset, hvis Losning har været forsøgt paa flere Maader, hvoraf en er blevet stærkt kritisert, er nu løst. Det er Sønnen, som har skudt sin Moder. Mennesket er en Knos paa en Snæs klar og har mest opboldt sig hjemme hos Foreldrene. Man havde strax Mistanke til ham, og Herredsogden lod ham ogsaa anholde, men da han viste megen Modighed og Sikkerhed under Forhoret, kom han efter paa fri Fod. Følgende var ledet til Gaadens Losning: En Mand paa Egnen, som kendte Familiens noie, yttrede til Inrisktionens Politibefjent, at han var moralst overbevist om, at Sønnen havde begaact Mordet, hvilken Overbevissning han dog ikke funde begrunde ved andre Kjendsgjerninger, end at Sønnen tidligere havde tilb vendt sig et Belob fra Morderen paa 25 Rd., hvorfor hun dog kun havde stjæoldt paa ham, og at han havde viist et bedragerisk Forhold i et Mellemværende med en Mand i Ærbeden. Herredsogden lod ham efter denne Angivelse strax arrestere paany og i det derpaa følgende Forhør tilstod han ogsaa efter nogle Dmsteb til disse Mysterier være sande. Han fulgte deryaa streng Arrest, og her aabenbaredes han for Arrestforvareren, at han havde skudt sin Moder, hvilken Bekjendelse han gjentog for Netten. Han havde gjort det for at komme i Besiddelse af Penge til at rejse til Amerika. Faderen, som var meget gammel og syg, ventede han snart vilde dø, men Morderen, som var meget yngre, var en Hindring for hans Ønskes Opførsel. Hans Forventning slog til, Faderen dode fort efter den rystende Begivenhed, og Sønnen fulgte dem begge til Graven med tilsyneladende Deeltagelse. Indtil Bekjendelsen havde han fastholdt, at han, medens Sluddet faldt, var hos Nærcersten som opboldt sig i Naboenes Huus, og at han derpaa var ilet hjem og havde fundet sin Moder svommende i Blod. Han maa altsaa have begaact Mordet, efterat være gaaet fra Naboenes, og derpaa være ilet tilbage for at fortælle den sorgelige Begivenhed.